

Xindl X a Monika Šimkovičová vydávají novelu Bruno v hlavě

Autor: Simona Veinlichová | Publikováno: 03.02.2010

Český písničkář [Xindl X](#) a slovenská výtvarnice Monika Šimkovičová vydávají 2. února ve vydavatelství Galén novelu o smrti a neumírání nazvanou „Bruno v hlavě“. Hlavní postavou je výtvarnice Monika, které se během jediného dne zhroutí celý svět - přijde o manžela, iluze o jejich vztahu a navíc zjistí, že její dny jsou už pravděpodobně sečteny a zbytek života musí prožít s nebezpečným Brunem.

Soužití s ním Moniku postupně donutí zcela změnit svůj charakter, jednání a komunikaci s ostatními i se sebou samotnou. „Nebývá zvykem, aby novela měla více autorů, nebývá zvykem, aby byla dvojjazyčná a navíc ještě otevřeně kontroverzní,“ říká Lubomír Houdek, ředitel vydavatelství Galén, proč se rozhodl vydat tuto knihu, která je výsledkem setkání obou spoluautorů. Když si před lety dali navzájem přečíst své první literární texty, zjistili, že oba, ač od sebe vzdáleni místem, časem i věkem, napsali nevědomky dvě části téhož příběhu. Příběhu stejné postavy, pouze v jiné fázi její cesty. Své povídky proto propojili dohromady. „Veškeré rozdíly - národnost, gender či věk - nehrály žádnou roli. Vznikla skvělá kniha o tom, že i když si myslíte, že nemáte co ztratit, je toho ještě spousta, co si musíte uhájit. A navíc mám oba autory rád,“ doplňuje Houdek. Kniha je k dostání od 2. února za 250 Kč ve všech knihkupectvích.

Více informací: www.galen.cz.

„Když jsme se seznámili s Monikou, zjistili jsme, že ze zážitků, co se staly nám a našim známým, se nám skládá příběh, o němž si myslíme, že dost lidí vtáhne a že jim poskytne dost námětů k přemýšlení,“ uvádí ke vzniku knihy Xindl X, vlastním jménem Ondřej Ládek. „Vlastně to byla náhoda,“ doplňuje ho Monika Šimkovičová. „Já malovala interiér bytu Ondrovy maminky a on se občas stavil, aby okukoval, co přibýlo nového. Jednou mi u toho dokonce hrál na kytaru a zpíval a mě napadlo, že mu dám na oplátku zas něco přečíst. Tak jsme přišli na to, že jsme oba napsali podobný příběh. Ondrova verze byla ale mnohem drsnější. To, že příběhy spojíme v jeden, byla pak už jen záležitost jednoho mrknutí.“ Xindl X líčení vzniku knihy uzavírá: „Na Moničině rozepsané knize mi přišlo zajímavé, že zkoumá problematiku, kterou řešila postava v povídce, kterou jsem měl zrovna čerstvě dopsanou. Obě hrdinky bojovaly se stejným problémem. Každá z nich ho řešila zcela opačně. Napadlo mě, že by bylo zajímavé napsat, jak se Moničina postava pod tlakem okolností stane mou postavou. Načrtl jsem osnovu tohoto příběhu proměny a předestřel ji Monice. Ta se pro ten nápad okamžitě nadchla a o zábavu na příští rok bylo postaráno.“

I když se hlavní hrdinka jmenuje Monika, nejde o zcela autobiografický příběh. „Původně novela částečně autobiografická byla, ale jak se do toho „namotal“ Ondra, začala jsem se postupně od hlavní hrdinky zbaběle distancovat. Kdo mě zná, najde tam určitě pár věcí, které se může mnou spojovat... Ale, mami, to že jsem utíkala babičce, abych nemusela do kostela - to je fakt vymyšlený,“ říká Monika se smíchem. Xindl X to dovysvětluje: „Veškerá podobnost se skutečnými osobami je čistě náhodná. I když je pravda, že jsme té náhodě párkrát trochu pomohli. Stejně tak všechny události v knize zobrazené jsou smyšlené. Tedy kromě těch, co se staly. Ale co je v knize realita a co fikce vzešlá z té reality radši nechám zahalené

rouškou tajemství. Vlastně ani já sám si tím nejsem úplně jistý.“

A jak se vlastně dá napsat ve dvou jedna novela? „Nejprve jsme postupovali, jako bychom psali filmový scénář. Seřadili jsme všechny události, co se měly v knize stát, doplnili bílá místa a vytvořili podrobný bodový scénář. Měli jsme knihu rozdělenou do třiapadesáti kapitol, u nichž jsme věděli, co vše se v nich musí stát,“ vypočítává Xindl X a Monika ho doplňuje: „Pak jsme si stříhli a Ondra psal liché a já sudé stránky.“ „To ale moc nefungovalo. Tak jsme změnilí systém a já psal souhlásky a Monika samohlásky,“ uzavírá Xindl X. Bruno je vedle Moniky hlavní postavou děje. O něm Xindl X míní, že „s takovou postavou se čtenáři ještě nesetkali“. Více autoři ale prozrazovat nechtějí. „Lepší bude, když čtenář až v průběhu čtení odhalí, co je Bruno zač,“ říká Monika.

Jedním z hlavních témat knihy je vyrovnání se s blížící smrtí. „Můžete buď napsat něco, co napsalo už sto lidí před vámi, anebo zkusit najít jiný pohled,“ vysvětluje Xindl X. „Ten pak pochopitelně bude většině lidí připadat jako kontroverzní. I když co na knize rozhodně kontroverzní je, je vztah hlavní hrdinky s Brunem.“ Monika jej ohledně tématu a postav doplňuje: „Lidé jsou většinou zvyklí brát zlo paušálně jako zlo a dobro jako dobro. V naší knize je to jako v životě. Kladná postava má nespočet odporných vlastností a naopak. To pak při čtení může vyvolávat různé emoce, někdy možná i rozčilení. Oblíbíte si nějakou postavu a v půlce knihy se za to sami před sebou začnete stydět. Někoho hned na začátku zavrhnete a postupně s tím máte problém.“

Oba autoři se kromě psaní věnují i jiným oblastem - Xindl X hudbě, Monika výtvarnému umění. Pro Xindla X hlavní rozdíl spočívá v tom, že „v písni se většiny témat můžu jen lehce dotknout, zaglosovat, pohrát si s nimi, v lepším případě vypíchnout pár myšlenek - něco jako když zkoušíte nakreslit domeček jedním tahem. Ale pokud chci jít do hloubky a vykreslit příběh ve všech barvách, utíkám ke scénářům a próze“. A co na to Monika? „Já teda domeček jedním tahem dodnes namalovat neumím. Ale dokážu to popsat...“ A na otázku, proč by si vlastně lidé měli pořídit jejich knihu, říkají: „Aby si odpočinuli od svých životů a nechali se vtáhnout životním příběhem někoho jiného,“ míní Xindl X. A „aby se dozvěděli, kdo je Bruno“, dělá tečku za rozhovorem Monika.

03.02.2010 00:01, Simona Veinlichová